

TÁROGATÓ.

VEGYES TARTALMU LAP,

a gazdasági egyesület, vidéki- és városi nőegylet, s a Szamos-Tisza hát közlönye.

Megjelenik:

Hetenként egyszer Kedden.

Szerkesztői iroda:

Kiadó-hivatal

hová a hirdetések és előfizetési pénzek utasítandók: templom-utca 318 sz.

Előfizetési feltételek:

Helyben egészévre 4 ft. félfévre 2 ft. negyedévre 1 ft. 10 kr.
Vidékre postán, egészévre 4 ft. 50 kr., félfévre 2 ft. 25 kr.,
negyedévre 1 ft. 15 kr.
Egyes szám ára: 10 ujkr.

Kovács Márton

felelős szerkesztő s kiadó.

Hirdetések ára:

házas gármondsor egyszeri hirdetés csak 6 kr. kétszerinél 5 kr.
Bélyegdíj minden beíratásért 30 kr.
A nyilttérben a háromhasábos gármond beíratási díja 20 kr.

I.

KÖRÖZVÉNYEK.

A megyei hatóságtól.

3512/1864

A nagybányai járás 3-ik kerülete szolgabírójának f. hó 20-án 46. B. sz. a. kelt jelentése szerint Sándor Ferenc, tolvajság bűntette miatt elítélt fegyenc, tulajdonához tartozó két darab ló s egy igás szekér f. évi szeptember hó 7-én Szatmáron, a marhavásárban kész pénz fizetés mellett közárverésen elfog adatni.

Miis ezennel közhírré tétetik.

Kelt Szatmártt augusztus 28-án 1864.

3555/1864

A nagybányai járás 3-ik kerülete szolgabírójának f. hó 26-án 581. sz. alatt kelt jelentése szerint Avas-Felsőfalu község határán f. hó 22-én két darab ökör, melyek egyike fehérszörű, csakószarvú, másika szinte fehérszörű, kistermetű bitangságban találtatott.

Miis oly megjegyzéssel tétetik ezennel közhírré, miként a lehető tulajdonos a kérdéses ökrökhöz tulajdoni jogát említett járás szolgabírójára előtt annyival inkább mielőbb beigazolni igyekezzék, minthogy nem jelentkezés esetére azok f. évi sept. 23-án

Felső-Falu községében nyilvános árverés útján elfognak adatni.
Szatmáron 1864. szeptember 1.

3633/1864

Schlesinger Henrich vadász-hadnagynek Milota községéből m. hó 25-én egy Töldi nevű barna herélt 14 markos, M. (azaz Mándi Antal) névvel jegyzett lova elszaladván, mind ez ideig kézre nem kerítettetett.

Miis oly megjegyzéssel tétetik ezennel közhírré, miként a kérdéses ló netaláni felkutatására vezethető adatok e megyei alispáni hivatalhoz lesznek bejelentendők.

Kelt Szatmártt szeptember 3-án 1864.

MEGHIVÁS

a Kölesey-szobor leleplezési ünnepélyére. **s egyszerűs mind köszönet a nagy lelkes adakozóknak.**

Miután az óhajtvavárt Kölesey-szobor, a hon, — közelébről pedig e Szatmármegye lelkes fiai s leányi kezembe letett kegyeletes filléreim, Gerenday Antal derék művésztünk pesti márványkő gyárában elkészült, — nemesak: de nagyrészt már Szarmárvárosszába rendeltetése helyére le is szállítottatott.

Az alap a nagypiac téréen a megyeház előtt letétetett, s biztos a remény, hogy

néhány nap multával már hirdetni fogja felállított szobor, hogy hazánk nagy fi Kölesey Ferenc nemhalt meg, s érdeme örökítésére a halás elismerés, és tisztelet áldozata ha szinte késett is; de nem maradt el. A leleplezési ünnep e szeptember hó 25-ére elvan határozva.

Az ünnep programja mint 7. alatt látható ki van adva.

Nincs egyéb látra, mint az, hogy e nevezetes ünnep nagy napja adattassék tudtára a hazának, s hivattassék meg reá a haza minden polgára, — különösen pedig azok, kikre örökségül van hagyva a nagy férfi emlékének őrzése, a nagy reményű ifjúság, — s azon buzgó hazafiak, — honleányok, kiknek kegyeletes fillérek alapján emeltetett a leleplezendő egyszerű szobor, én lát e szent kötelességet a midőn hazafiu öröm, s teljes készséggel teljesíteni kívánám, s az illetőket felkérve tisztelettel meghívám; egyszerűs mind forró köszönetem nyilvánítását csatolom az illető azon buzgó hazafiak, s honleányoknak, kik e szobor felállításához a legnemesebb segélyadással járulni szivesek voltak.

Gyene Károly.

mint megbízott ügykezelő.

TÁRCA.

Kérdés.

Esz teszi a törvényt,
Szív az igazságot;
Melyiktől remélek
Igaz boldogságot?

Szívetem-e, avagy
Eszemet kövessem?
Ti lángeszű bölcsék!
Mondjátok meg nekem.

Tóth János.

A JELLEM ÉS MEGISMERÉSÉNEK SZÜKSÉGES VOLTA.

Mindaz, mi életnek örvend; mindaz, mi létezik, bir némi tulajdonsággal; és e tulajdonok az individuumok szerint különbözök, más és más tárgyra szorítózkodnak. Vannak ugyan oly tulajdonságok is, melyek több individuummal közösek; melyek ugyanazért ezen állagokat egy közös egység-, nem- vagy osztályba sorozhatókka teszik; de ha a tulajdon kizárólagosan csak egy tárgyra szorítózkodik, s attól bármi körülmények között sem választható el: a sajátosság nevezetét hordozza magán.

Sajátosság és tulajdon elválaszthatlan

kísérője minden állagnak; e kettő nélkül tárgy nem létezhetik; e kettő nélkül ismereteink semmisségbe tűnnek.

Már pedig mi az ember ismeret nélkül? Nem más, mint gunymosoly a természet ajakán; nem más, mint zordon téli kép, melyben az életnek semmi nyoma sincs; nem más, mint ellebbenő szél, mely csaljátékokat úz a rét virágival...

S valjon egyéb-e más a jellem, mint az egyének közös tulajdona?

Az ég rendelete szerint annak kellene lennie; de fájdalom! megszűnt az lenni; nem közös tulajdon többé, sajátossággá változott.

Igen, mert egyesekhez van kötve; egyesek szerint különböző, miként az idő, mi majd kellemes, majd kellemetlen; majd jó, majd rossz.

Annyi határozottság mégis föltűnő rajta, hogy kinek keblében egyszer föltűtte sátorát, változatlanul ott marad, s esupán az idő vaskarjainak, vagy az igen hatalmas, hogy ne mondjam csodával határos körülmények parancsszavára enged kissé akaratosságából. De ez is ritka jelenség, s ha olykor be is következik, nem aként történik meg, miként tavasz lehelletére a természet újjászületése, vagy miként az elhagyatott kertnek gondos és szakértő kertész általi

átalakítása; hanem mint az ellenség tulnyomó ereje következtébeni megadás, mint a büntökből megátallkodott gonosztevőnek meghatározható körülmények közötti megrázkódtatása.

Mi reá oly hatást képes gyakorolni, mint tavasz a kihalt virágra, egyedül a miveltség. A mivelte kedély, a mivelte sziv bizonyára ment azon jellemről, mi reá zordonság bélyegét süthetné; ment az indulatok olynemű áradatjától, mely legtöbb esetben öntudatunkat borítja el: hogy ne lássuk a bünt bűnnek, ne lássuk az erényt erénynek.

Ugyde a miveltség kisebb-nagyobb fokozatu lehet. Vannak egyének, kiknek miveltségi fokmérőjén eszünk kereké megáll, bánulatunk óriássá növekszik; de vannak egyének, kiknek miveltségi fokmérője alig mutatja azt, hogy érdemesek azok közé soroztatni, kiket azon tulajdon számtalanok fölé emel; és vannak egyének, kiknél miveltségi fokmérőt használnak fölösleges volna.

Azonban korántsem következik, hogy a miveltség mindenkor szép, sőt a miveltség alacsony jellemet áruljon el. Mert habár a miveltség elragadó kellemű halgyet képvisel is, kinek mézes szavait örömmel hallgatjuk, örömmel követjük — kérdés, ha mindenki szerintünk cselekszik-e?

A szeptember hó 25. tartandó Kölesey-szobor-leleplezési ünnepélynek rende:

- a) Reggeli 10 órakor kezdődik a leleplezési ünnepély a nagypiacon a felállított szobor előtt, ágyúlövések jelentése mellett.
- b) Az ünnepélyt dalárda nyitja meg az ismeretes néphymnussal.
- c) Ezt követik a szónoklatok dalárdai énekek s ágyúzás közbejöttökkel.
- d) Végre jön a zárbeszéd, s dalárdai ének s ágyúzás.
- e) A közönség szétszórása alatt az ágyúk szállanak, s 24 tagból álló zenekar működend.
- f) Következik az ünnepély végével a ársas ebéd a zöldfa vendéglőbe.
- g) Délután nép ünnep a sétatéren.
- h) Estveli 7 órakor a működvelők által színi előadás, Kölesey megkoszorúzása a múzsa által.
- i) Színelőadás alatt a nagypiac kivilágítása, kijövetelkor pedig a kivilágított szobor előtt szónoklat, és a 24 személyből álló zenekar működése.

Szatmár augusztus 23. 1864.

Midőn a „Vasárnapi Ujság“ és „Csapladi Kör“ legközelebbi heti lapjaiban a Kölesey-szoborra vonatkozó azon téves, hogy ne mondjam légből kapott tudósítást olvasám, mely szerint az állítatik, hogy „a nagy Köleseynek szülővárosában egyedül Szatmár város által emeltetik fel az emlékszóbor, és hogy a lelkes szatmáriak, csakhamar 1500 ftot tettek össze s adták át a bizottmánynak, a mikor csakis 300 ft. hiányzott még a költségből, végre hogy ezen szóborot Debrecenből Acsádig báró Vécsy ő méltósága szállítatá stb.“ mint városomnak egyik igénytelen, de hű fia, úgy városom és az igazság érdekében, valamint az elhunyt országos nagy férfiú iránti kegyelet s valódi tiszteletől indíttatva érzem magamat a fentebb hivatolt ferdeközlemény helyreigazítására: ugyanis városunk szerencsésnek érezné magát s nemes büszkeségének tartaná a nagy férfiú szülöttjének nevezhetni: azonban másként van megírva a dicső elhunyt életrajzában, melynek megolvását, a nagy hazafi iránt

némi kegyelettel nyilatkozó közlő urnak ajánlani bátorokodom.

Továbbá nem áll közlő urnak azon előadása sem, mintha a „lelkes szatmáriak egyedül emelnék ezen emlék szóborot, a haza jelessének“ mert habár Szatmár városa, mint egy paránya a hazának, mindazáltal ereje s tehetségehez képest úgy saját, mint a haza jelesseiről sóháládatlan nem naradt, és áldozatkészségében magát mások által felülmulatni nem engedé, miként tettei bizonyítják, mégis az igaztalan dicsőre nem szorult, és azt mint sértést visszautasítani kötelességének is tartja.

Végre nem áll közlő urnak azon tudósítása sem, hogy ezen emlékszóborot „báró Vécsy ő méltósága Debrecenből Acsádig szállítatta“ mert bár a köztisztelőben álló férfiú, úgy ezen emlékszóbor felállításában, valamint minden nemes és jótékony célok elősegítésében mindenkor előljár; a szóbor felállításával megbízott bizottmány, tapasztalt nagylelkűségét újabbán igénybe venni nem kívánta, hanem azt az országos adakozásokból begyűlt alaptól fedezett költségen szállítatá.

Ha tehát közlő ur, ezen emlék felállításában csak némi kis érdekeltséget is talál, és elhunyt nagy Köleseynek, mint a haza jelesse iránt kegyelettel viseltetik; nagyon föltűnő, hogy mégis a valóságtól eltérő tudósítást közöl: mert amikor hazaszerte szétjártak az emlék felállítására szolgáló gyűjtő ívek, sőt a mikor az adakozók nevei és adományi összegek, a „Tárogató“ több heti lapjaiban közöltettek s jelenben is folyamatosan közöltetnek, szereshetett volna magának annyi tudomást, hogy a Kölesey-emlék az elhunyt nagy hazafihoz illőleg nem egy község, hanem a nemzet jobbjai által emeltetik, mert ő nemcsak azon kis helységé, hol született, hanem az egész nemzeté volt, és a haza ily jelesse emlékének megörökítésében a nemzet fiai és leányai egyaránt közre működni kötelesek. Ezek szerint tudomást szerevve, szerény városunkat is illetőleg felemlíthetett volna közlő ur annyit, a mennyit tett, hogy t. i. az adakozók sorában első helyen áll, mert köz-pénztárából 200 ftot adott, és polgárai is nagyrészen adakozásaikkal versenyeztek, mert az elhunyt nagy férfiú, ha nem szülötte is, de diszpol-

Hiszen már ugyanazon egy embernél is változó a kedélyállapot; hát többeknél hogyne volna?

A miveltség egyedül mintegy rábeszélő, ékes szónok szerepel a jellemek megszelídítése, a tőkély utjára vezetése körül; s ha nem fásult a kebel, nem hangzik el hiába az említett kedves hölgy ajkain a szó; de ha ellenkezőleg áll a dolog, az eredmény is ellenkező leend.

Elvégre is azt tapasztaljuk, hogy a jellem egy énekeszerinti, s hasztalan minden kísérlet, hogy azt a maga eredetiségébe téríthessük vissza. Mondtuk ugyan, hogy a miveltség képes azt eszközölni; de nem mindig és nem minden körülmények között. Sőt igen gyakori tünetemény, mikép a miveltség utáni törekvés a jellem elaljasodását szüli. Hogy minő kéz működik ez eseteknél közre, föl nem foghatjuk; de annyit mondhatunk, hogy e tünetemények fölmerülését csak a ferdeirányú miveltség eszközölheti; mert a valódi, tiszta miveltség ilyesminek szülőoka nem lehet.

Minthogy pedig a jellem egyénekeszerinti, főnhangon kiáltozva áll élénk a szükség annak ismerését követelve tőlünk.

S méltán, mert miként az utasra nézve, ki ismeretlen vidéken bolyong, a történhető kellemetlenségek elkerülése végett ajánlatos

némi biztosíték, úgy arra nézve is, ki az emberi társadalom körében, ez ismeretlen, nagy rengetegben él, nélkülözhetlen kellék a jellemismerés. Hiszen ez az egyedüli kulcs, mely az érzelmek tárházát nyitja meg előttünk, mi pedig az emberek különfélesége szerint igen változatos érzeteket tartalmaz: itt a barátság, rokonszenv és jóakarát; ott ellenségeskedés, bizalmatlanság és káröröm; itt a szeretet, békés nyugalom; amott a gyűlölet, zajgó indulat stb. honol. És ki fogna örömmel közelíteni a kebelhez, mely örökös rágalom, boszuvágy s mindennemű féktelen indulatok tanyája? ki fogna vágyása szárnyain a gyűlölet tengeréhez szállani?... Senki, senki.

A nagy tömeget képezők ajkaira panasz tolu, mi a bánat könyeitől áradattá növi ki magát, s a szív világában megható pusztítást viszen véghez; az éd és gyönyör virágait magával sodorja. A vágy szárnyakra kap, hosszan keresi őket, de hasztalan, föl nem találhatja egyiket sem.

Mi ennek az oka?
A költők és regényírók hőseiket többnyire mint kintinő jellemeket állítják a közönség szeméi elé, kik csak nevével ismerik a gonoszúságot; kik nem tudnak egyebet, mint a nagy és magasztos uton haladni; kik mindenkor csak azt teszik, mire őket a benső-

gára volt ezen városnak; sőt a nagy férfiú emlék-szóborának felállítására nézve mindenbeni segédkezését, és a város-tér legkintinőbb helyét készséggel felajánlotta. Megemlíthette volna továbbá azt is, hogy a szóbor felállítására körüli eljárással egy bizottmány neveztetett ki, melynek élén tek. Gyene Károly ur tevékenységéről ismeretes s köztisztelőben álló férfiú áll, és ezen férfiú eredménytelen buzgalmának, fáradhatlan munkásságának tulajdonítható nagyrészen, hogy az emlék-szóbor felfog állíttatni; mert bár az aláírt összeg az egész költség fedezésére tudomás szerint elegendő nem volt, mégis a szóbor ide szállíttatását, sőt az alapköveteltét már eszközölte.

Egyébiránt az, ki ezen szóbor felállítására körüli fáradozással megbízott, majd annak idejében eljárásáról számoland, és bővebb értesítést fog a közönségnek nyújtani, én csak a hivatkozott közlemény téves kifejezéseinek helyre igazítására kívántam szorítkozni.*)

S. K.

VEGYES HIREK.

— Bár e nyár folyamán adott Isten elég esőt, félni tehát nemlehet, hogy kúak és ivóvíz szükében szenvedő közel, hegyvidékünk vizoldgában fogyatkozást érezen: úgy hisszük mégis, a közérdek előmozdítására szolgál, tudatni a Tárogató t. cz. olvasóival, hogy Henoch Gusztáv bécsi vizkutató bányamezőnök késznek nyilatkozik vidékünket ismét meglátogatni, ha legalább 200 o. é. ft. utazási költség és jutalomról biztosítatik, miért jó forrás tartalma kuthelyeket lenne kijelölendő.

Pénzszükséggel küzdő vidékünk birtokosainak megkönnyítették a vizkutató mezőnök ur megnyerése, ha többen társaságba állva, például nyolcan 25 ftjával, közösen fedeznék a fentebbi öszletet.

Viz, és bő forrású jó ivóvíz között nagy a különbség, úgy hogy valójában csakis az igazságnak hódolunk, ha kimondjuk, miként szatmári hegyünkön istentulja meddig nem készültek volna még kúak, ha Henoch

*) Ezen cikknek — mely már régebben beküldetett, és helyszüké miatt csak most adhatjuk, a haza lapokbani fölvétele, az ügyérdekében, kéretik. Szerk.

sugallat hívja föl, mi pedig nálunk egyedül az erény után epedez. S e hősök céljaik kivitelében a dologságot, minőt földi lét nyújtani képes, a lehető legnagyobban mérvben éldelik. De van eset, hogy a színtelenül jótakaró példányképnek minden vágya, reménye hajótörést szenved; s azon veszi magát észre, hogy mig földi kellemet tülhaladó vidékről s andalító bájtt lehellő örömvirágokról álmodozott, az örökös viharnak kitétt gyötrelmek tengerébe bukkott.

Mit tesz most a költő vagy regényíró? A kérlelhetlen fatumot kapja elő, s nevezi az okozat okának.

Balga fölfogás, balga vélemény!
És mi az a fatum?

Képzelt szülte köpeny sok tudatlan számára.

Mérlegeld meg gondolatodat eselekvésid előtt, és elmarad a fatum; s ha még többet akarsz; ha a kedv, öröm és élvezet gyémántkoronáit akarod viselni: tanulj jellemeket ismerni; mert ez az egyedüli kalauz, mi biztosan vezet!... Ki a jellemismeret terén otthonos, nem fog az eltévedni bármely körülmények között sem; de sőt biztosan halad az uton, mely őt szándékolt célpontja fölé vezet.

Árvai József.

mérnök mutatott azon bi mélységi vizü kút Em hogy fe helyütt a tek.

Lak

Nr. 10

utolsó u jelenet illető ta földbirtó zött ide mütéthez sára a helyett meg és

bécsimérő

részletkín írodájába

lataikat ad jaban ad

az illető

4-5

Kováts Károly

Regal és bir

A c hoz ta sárvám 4. lej után k délelő sági c szonbó kívánó látva n A f lónél Az ban, kosság az ér hivatn meg fognal Ke

4-4

CHEFS-D'ŒUVRE DE TOILETTE!

Császári királyi és hercegi udvarok által pártfogott, szabadalmak és emlékpénzzel kitüntetett.

DR. BÉRINGUIER L.

KORONA-SZESZE

(A kölni vizek legjava)

Eredeti üvege

1 fl. 25 kr. o. é.

Kitűnő minőségű — nemesak mint kellemes illat — és mosdóvíz, hanem mint kitűnő segédgyógyszer is, mely az életműszereket élénkíti és erősíti.

BORCHARDT orvostudor

NÖVÉNY-SZAPPANA

elismert szer a bőr szépítésére és finomítására, mindenemü bőrtisztatás ellen, valamint sikerrel használható mindenemü fűrdőhöz.

Egy eredeti lepecsételt csomagban az ára 42 kr. o. é.

DR. BÉRINGUIER
NÖVÉNY HAJFESTŐ-SZERE

(40kban foglalt kefe és esészével együtt 5 fl. o. é.)

Tökéletesen célszerűnek elismert és ártalmatlannak bizonyult, melyel haját, szakált és szemöldököt, minden árnyazatu színre tartósan festeni lehet.

Dr. **LINDES** tanár

NÖVÉNYI RUDAS HAJ-KENŐCSE

növeli a haj fényt és ruganyosságát, egyszersmind a fejtető szálradlására is alkalmas.

Egy eredeti db. ára 30 kr. o. é.

DR. BÉRINGUIER
Növény-gyök hajolaja

hosszabb használatig tartó üvegekben 1 fttval.

a legalkalmasabb növény-alkatrészekből összeállítva, a haj és szakál épentartására — erősítése és szépítésére, valamint az oly kellemetlen korpá és sömör gátlására.

Dr. **SUIN de BOUTEMARD**

FOG-PASZTAJA

1/1 és 1/2 csomagocskákban 70 és 35 kr. o. é.

a fog és foghús legelősebb, legkényelmesebb és legbiztosabb épentartási — és tisztító szere, egyszersmind kellemes üdöséget kölcsönöz a szájüregeknek.

Balzsamos olajbogyó-szapan

mint enyhe és egyttal hátályos napi mosdószer, még a leggyöngédebb bőrű hölgyek és gyermekek számára is legjobban ajánlható.

Egy eredeti csomag ára 50 kr. o. é.

HARTUNG orvostudor

CHINAHEJ-OLAJA,

mely a legjobb minőségű Chinahej főzet — és balzsamos olajok összetételéből áll, a haj fentartására és szépítésére.

Ára 85 kr. o. é.

HARTUNG orvostudor

Növény-haj-kenőcse,

mely hatályos tápláló nedvek és növényi anyagok alkatrészeiből áll, a hajnövés élesztésére szolgál. Ára 85 kr. o. é.

A fentebbi kitűnő tulajdon-águknál fogva elismert cikkek a valódi minőségérti jótállás mellett Szatmár városára nézve egyedül kaphatók:

Weisz Janosnál. Nagybányán: Haracsék József, Nagykállóban: Mandl Sal. Nagykárolyba: Schöberl, Nyírbátorba: Legányi Ede, Nyíregyházán: Reich & Pavlovits, Szigeten: Ráth József és Szinerváralján: Gerber Ödön.

Dr. **KOCH**, kerületi orvos

NÖVÉNY-CUKORKAI.

A legkiválóbban célszerű **növény- és fűnedvekkal** gazdagon vegyített alk-részeik által — amint azt a leghitelesebb bizonyítványok kétségtelenül teszik — köhögés, rekedtség, nehéz nyelés és nyálkásság eseteiben, **enyhítőleg, csillapítólag és jótékonyan** hatván, célszerűeknek bizonyulnak; s azért folyton és díszreteresen növekedő elismerésben részesülve ott, hol már használtattak, minden haszonemü gyártmányok felett **előnyöztetnek. Dr. Kochnak** jegecezett **növény-cukorkái, hosszukás ide esatolt gyárjeggyel** ellátott eredeti skatulyákban **35 és 70** krajcárjával, folyvást **valódi minőségben, Szatmáron: Weisz Janos. Nagybányán: Haracsék József, Nagykállóba: Mandl Salamon, Nagykárolyba: Schöberl, Nyírbátorba: Legányi Ed. Nyíregyházán: Reich & Pavlovits, Szigeten: Ráth József és Szinerváralján: Gerber Ödön.**

8—*

Nyomatott Kovács Mártonnál Szatmáron 1864.

3608/1864

Hirdetmény.

A megyei háztartáshoz 1864-ik évi november, december hónapokban és 1865-ik egész évben szükségendő tűzifa, továbbá 1865-ik évben szükségendő olaj, szappan és ágy-szalma biztosítására Szatmármegye részéről f. évi szeptember 14-én délutáni 5 órakor a megyei 1-ső alispán hivatalában nyilvános árlejtés fog tartatni, melyre a vállalkozni szándékozók ezennel meghívattak.

Az árlejtés tárgyát tevő szükségletek a következők:

- 1-ör Folyó év november és december havára 75 $\frac{1}{2}$ öl, 1865-ik évre 282 $\frac{1}{2}$ 56 $\frac{1}{2}$ hosszú hasábköböl álló 6' magasságú öl kemény eser tűzifa.
- 2-ör 50—40 mázsa kétszeres, tisztított repce-olaj a hozzá megkívántató lámpa belekkel együtt.
- 3-ör 5—6 mázsa közönséges szappan.
- 4-er 200 mázsa ágyszalma 15 fontos kütetekben.

Feltételek:

- 1-ör A tűzifára vonatkozó árlejtés külön tartatik, annál fogva az ajánlatok is külön adandók be, megjegyeztetvén, mikép a f. é. november és december havi famennyiség f. é. october 15-ig, az 1865-ik évi famennyiségnek $\frac{1}{3}$ -része f. é. december 15-ig, $\frac{1}{3}$ -rész 1865. február 15-ig, és az utolsó $\frac{1}{3}$ -rész 1865-ik év october 15-ig mullatatlanul a megyeház udvarába beszállítandó lesz, hol az a megyei rabok által az udvaron felállított öl-mértékbe fog rakatni.
- 2-ör Az olaj-, szappan- és szalma-szükséglet csak egy és nem több vállalkozó által lesz idönkint a megyei-várnagy felszólítása következtén ennek nyugtája mellett kiszolgáltatandó, megjegyeztetvén, hogy a lámpaolajhoz megkívántató belet az illető vállalkozó minden külön megígértés nélkül tartozandó kiszolgáltatni.
- 3-ör Az árlejtésben résztvenni akarók tartoznak ennek megkezdése előtt az árlejtendő anyagoknak összes értéke után járuló 40 száztólú bánompént készpénzben vagy nyilvános kötelezvényekben az árlejtő bizottmány kezéhez letenni, mely összeg a legkevesebért vállalkozótól biztosíték gyanánt a vállalkozási idő lefolytatáig vissza fog tartatni.
- 4-er A fentebbi szükségletekre nézve 50 kros bélyeggel ellátott írásbeli ajánlatok is elfogadhatnak, melyek legfeljebb f. é. szeptember 14-ke délelőtti 9 óráig a megkívántató bánompénttel együtt hozzám juttatandók. Egyébiránt a szerződés részletesebb feltételei ezen megyei számvevősnél a hivatali órák alatt bármikor megtekinthetők. Szatmáron 1864. szeptember 1.

1—2

Árverési hirdetmény.

1864/1864

Szatmármegye tealkönyvi törvénszke részéről ezennel közhírre tétetik, mikép a végrehajtási árverés Almásy László felperes részére, ennek 392 fnyi és 53 knyi követelése, s a törvényes járulékok erejéig Komoróczy Péter hagyatéka ellen, a Kántor János községi 52. sz. tkönyvben A. I. II. + I. és 227. helyr. sz. alatt Komoróczy Péter és Föltán Otília nevére bejegyzett birtokaira, melyek téres belteket magokban foglaló több lakház s malomból, és mintegy 250 hold szántó-kaszáló és erdő földből állanak, s összesen 10,520 fra becsüllettek, elrendeltetvén: árverési határidőül az 1864. évi augusztus hó 50-dik, és szükség esetén 1864. évi szeptember hó 50-dik napjának d. e. 9 órája a megyei tealkönyvi irodába tüzetelt ki; melyre venni szándékozók oly kijelentés mellett hivatnak meg, hogy az árverési feltételeket alolirt törvénszék-nél, és a végrehajtással megbizott Liehr István törvénszkei ülnöknél bármikor megtekinthetik, s hogy a kérdéses birtok, a mennyiben az első árverés alkalmával becsértéken vagy azon felül el nem adathatnék, a második árverésen a legtöbbet ígérőre azon alul is le fog ütteni.

Szatmármegye tealkönyvi törvénszke-kének 1864. évi június hó 50-dik napján Szatmárt tartott üléséből.

Szatmár Elek, tkönyvi h. kiadó.

2—5

2419/1864

Árverési hirdetmény.

Szatmármegye tealkönyvi törvénszke-ké részéről ezennel közhírre tétetik, mikép a végrehajtási árverés Gutman Sámuel felperes részére, ennek 581 fnyi és 51 knyi követelése, s a törvényes járulékok erejéig Bontya Györgyné alperes ellen, a Vezend községi 106 sz. tkönyvben A. I. alatt Bontya György, és neje Kávási Terézia nevére bejegyzett birtokaira, melyek egy 500 öles beltelken lévő lakházból, és $\frac{2}{3}$ urbéres külsőségből állanak, s összesen 600 fra becsüllettek, elrendeltetvén: árverési határidőül az 1864. évi szeptember, hó 15-dik, és szükség esetén 1864. évi october hó 17-dik napjának d. e. 9 órája a helyszinére tüzetelt ki; melyre venni szándékozók oly kijelentés mellett hivatnak meg, hogy az árverési feltételeket alolirt törvénszék-nél, és a végrehajtással megbizott Balogh Kálmán szolgabirónál bármikor megtekinthetik, s hogy a kérdéses birtok, a mennyiben az

Szatmármegye első alispánja: CSEH.

első árverés alkalmával becsértéken vagy azon felül el nem adathatnék, a második árverésen a legtöbbet ígérőre azon alul is le fog ütteni.

Szatmármegye tealkönyvi törvénszke-kének 1864. évi július hó 28-dik napján Szatmárt tartott üléséből.

Szatmár Elek, tealk. h. kiadó.

2—5

666/1864 P.

Árverési hirdetmény.

A krasznaközi járás főszolgabirája által közzé tétetik, hogy néh. Szutter Márton hagyatéka-hoz tartozó s a n. szokondi 14. számú htj. könyvben felirt 160 fra becsült hét db. szőlő birtok és 60 fra becsült egy pince folyó év sept. 5-án szükség esetén october 5-án d. e. 9 órakor N. Szokond községben a 14. sz. alatti háznál bíróság elárverzetni fognak, árverési feltételek az eljáró bíróságnál megtekinthetők.

Kelt Szakaszon august 2-án 1864.

3—5

Szolgabirói bíróság.

Árverési Hirdetmény.

538/1864

Szatmármegye tealkönyvi törvénszke-ké részéről ezennel közhírre tétetik, mikép a végrehajtási árverés Sipos György felperes részére, ennek 111 ft. és 50 knyi követelése s a törvényes járulékok erejéig Kozmuczai János alperes ellen, ennek az Eszo községi 47. sz. tkönyvben A. I. alatt nevére bejegyzett birtokaira, melyek egy egész urbéres tealkból állanak, s összesen 800 fra. becsüllettek, elrendeltetvén: árverési határidőül az 1864. évi october hó 6-dik, és szükség esetén 1864. évi november hó 10-ik napjának d. e. 9 órája a helyszinére tüzetelt ki; melyre venni szándékozók oly kijelentés mellett hivatnak meg, hogy az árverési feltételeket alolirt törvénszék-nél, és a végrehajtással megbizott Balogh Kálmán szolgabirónál bármikor megtekinthetik, s hogy a kérdéses birtok, a mennyiben az első árverés alkalmával becsértéken vagy azon felül el nem adathatnék, a második árverésen a legtöbbet ígérőre azon alul is le fog ütteni.

Szatmármegye tealkönyvi törvénszke-kének 1864 évi august hó 4-dik napján Szatmáron tartott üléséből.

Szatmár Elek, tealk. h. kiadó.

1—5